NADĚJáčEk

ROČNÍK III./ ČÍSLO 7 ČERVENEC 2015

Naděje pro všechny, z. s.

Všechny barvy duhy

Pythagoras řekl, že „Duha, *je stáří slunce*“. De La Serna to viděl jinak: *„Duha je stužka kterou si nasadí příroda, když si umyla hlavu*“. Za deště nebo mlhy prochází sluneční světlo každou jednotlivou kapkou, láme se v ní a rozkládá na jednotlivé barevné složky. Tak jako je každá barva jedinečná, jedinečný je i každý z nás. Tak jako je duha dokonalá ve svém celku, jsme i my jako celek nádherní. V rámci letošního hudebního festivalu Colours, tedy barvy, jsme měli možnost slyšet nejrůznější hudební žánry, vnímat rozmanitost lidí, styly oblékání, ochutnat různorodá jídla. Přesto všechno jsme měli jedno společné. Přišli jsme se bavit, užít si vzájemné společenství, prožít nové věci. Sluníčko svítilo všechny čtyři dny, a když hasiči stříkali vodu pro osvěžení, i tam, mezi budovami bývalých vysokých pecí, se objevila barevná duha. Na slunci všechny barvy ožijí a zjasní, svět je ve slunečním dni veselejší. Každá barva na nás působí jinak, každý máme tu svou oblíbenou. Barvy mají svůj význam, mají několik odstínů a tónů, stejně jako zvuk a hudba, a stejně jako každý člověk. Svět je vlastně taková směs barevných kuliček, které, ač jsou každá jedinečná, dohromady tvoří báječnou směs a z pohledu vesmíru krásnou duhu.

Chcete-li nám jakkoli pomoci ...
www.nadejeprovsechny.cz

Colours of Ostrava

DEN první: Ve čtvrteční odpoledne jsme se před 16. hodinou setkali u hlavního vstupu na Colours of Ostrava. Naši mladí členové a dobrovolníci či rodiče se postavili do řady k pokladně sloužící pro zakoupení vstupenek „bez bariér“. Po zaplacení jsme dostali všichni pásku na ruku, sloužící ke čtyřdennímu vstupu na festival. Vzhledem k předpokladu, že bude areál festivalu postupně zaplněn návštěvníky lačnícími po hudebních a jiných zážitcích, dostal každý dobrovolník přiděleného jednoho mladého Nadějáka, o kterého se staral po celou dobu setrvání v areálu Dolní oblasti Vítkovic. Měli jsme sice společný program, ale bylo bezpečnější mít dvojice, ve které vždy jeden plnil funkci “strážného anděla“.

Procházíme kolem stánků s bohatou nabídkou jídla a pití a naší první zastávkou je taneční stan ArcelorMittal, ve kterém se jako každý rok tančí pro život. Byli jsme jedni z prvních návštěvníků, kteří mohli vytančit finanční příspěvek pro jednu z organizací, kterou si zvolili. Po dotančení měl každý zvednout ruce podle toho, jaký symbol měla ta která organizace přidělený. Musím se přiznat, že jsme našim členům „trochu“ napověděli, když váhali: „zvedněte obě ruce“ :). Tento symbol měl přidělen záchranný tým ČČK, jestlipak víte proč jsme takto napovídali? Necháme Vás chvíli přemýšlet, vzpomněli jste si správně? Byla to právě tato organizace, která pro nás - “Naději“ - uspořádala před třemi lety charitativní akci v areálu slezsko-ostravského hradu v rámci Dne integrovaného záchranného systému a my jsme tam mohli být, tak trochu VIP hosty. Přišel čas

i touto cestou alespoň malinko poděkovat, že si nás tehdy všimli a rozhodli se nám pomoci. Ještě malý dovětek. Tento tým zajišťoval první pomoc návštěvníkům Colours a nejednou jsme je zaregistrovali přímo v akci. Ještě jednou DÍKY:) Z tanečního stanu pokračujeme k vyhlídkové věži

“Bolt Tower“. Platíme vstupné, dostáváme helmy a prosklený výtah nás vyveze do výšky cca 55 m. Z výtahu lze vyjít díky nové nástavbě do závratné výše 77,7 m, odkud při dobré viditelnosti vidíte široké okolí Ostravy.

Colours of Ostrava - pokračování

Poté, co jsme po nově postavených plošinách lemujících věž i novou restauraci sestoupili zpět k výtahu, vracíme se po svých na pevnou zem, uf ! :) Méně zdatná část naší výpravy využila k sestupu evakuační výtah. Následuje pitný režim a přesun na ArcelorMittal stage,

na které bude za chvíli vystupovat Michal Hrůza. Přiznám se, že tohoto interpreta nemám „naposlouchaného“, proto očekávám, zda i mne zaujme. Zklamán jsem nebyl, právě naopak. Naši mladí Nadějáci zpívali, vrtěli se, tančili, skákali. Evidentně Michalovy písničky znali. Dobrý začátek dnešního prvního dne na Colours.

DEN druhý: V rámci doprovodného programu jsme v pátek využili možnost plavení na raftech po řece Ostravici. Vzhledem k dlouhodobému slunečnému počasí klesala hladina řeky den za dnem. V půl druhé jsme se sešli na Černé louce, odkud jsme přes spojovací lávku vedoucí k hradu došli k přístavišti. Tam na nás čekal

sympatický lodivod Lukáš, rozdělili jsme se do tří posádek. Oblékli si vesty, rozdali pádla a odnesli rafty blíže k vodě. Než jsme je spustili na vodu, proběhl nácvik na suchu a poté jsme se mohli s menší či větší pomocí nalodit. Pro Terezku byl nástupní terén těžkým oříškem, proto byla lodivodem Lukášem snesena v náručí prakticky až do lodi. Konečně jsme vypluli plni očekávání, jak to dopadne a kam vzhledem k nízkému stavu vody doplujeme. Ze začátku to šlo dobře, podplouváme Sýkorův most, míjíme radnici, poprvé jsme se “šprajcli“ na jezu u Komenského sadů a pak znovu na kamenech kousek za ním. Od té chvíle se naše plavba proměnila na jinou

verzi indiánského běhu. Kousek plujeme, kousek jdeme řekou a postrkujeme či táhneme raft do míst, kde už zase popluje. Připadáme si místy jako “Burlaci na Volze“ :) Do raftu - plujeme, do řeky - tlačíme či táhneme a pořád dokola. Neustálé vystupování do vody pod žhavým červencovým sluncem bylo nakonec příjemným osvěžením. Zdravíme se s lidmi na březích, namáčíme

kšiltovky v řece a pak šup s nimi na hlavu, jako obranu proti úžehu. Někteří „vodáci“ si mysleli, že se namočí sotva po kotník, nakonec byli mokří i tam, kde to nečekali. Dokonce jeden z nás byl schopen najít místo, že by se v něm jeden utopil. NEVĚŘÍTE?? To jsme se zrovna zasekli pod železničním mostem ve chvíli kdy nad námi v obou směrech projížděly vlaky. Neskutečný rámus železné konstrukce nás zatlačil do lodi. V následujícím tichu jeden z dobrovolníků vystoupil do vody, aby loď postrčil přes jez, což se mu podařilo. Nicméně co čert nechtěl, po pár krocích dno náhle prudce kleslo, voda až k pasu, foťák na krku. Instinktivně přehodil, a tím pádem zachránil, foťák přes okraj raftu. V momentě měl vodu po krk a sám visící na okraji lodi. Plavbou zocelená posádka za neutuchajícího smíchu zabrala vesly a v místě, kde se dalo dosáhnout na dno, náš „vodník“ mohl opět nastoupit. Kdyby mi v té chvíli někdo tvrdil, že jsou v Ostravici 2m vody, asi bych ho nechal odvézt k Chocholouškovi. Koupání se tomuto jedinci zalíbilo tak, že zanedlouho nato neudržel rovno-

váhu na zádi a přemetem vzad byl ve vodě znovu. To už celá posádka doslova „řvala smíchy“. Co by pro její pobavení neudělal, že :) Nakonec se přece jen blížíme k místu přistání, jedna z lodí se ještě naposledy zasekla na kameni a Kuba, jehož posádka už byla v cíli, obětavě přispěchal na pomoc. Přes všechny peripetie všichni přistáváme. Odstrojili se z vodáckého, obuli do suchých bot (někteří měli suché jen ty boty) a odjíždíme trolejbusem ke Karolíně zpět na festival. Dali jsme si lavičky do čtverce, posedali doplnili tekutiny, posvačili, povídali. Po chvíli se Agrofert stage rozezněla zvučnou a svižnou hudbou slovenské skupiny La3no Cubano. Některé z nás zvedly kubánské rytmy z laviček a donutily vlnit se a vrtět v rytmech linoucích se z pódia. Paráda. Užívají si to i ti, kteří poslouchají po náročné plavbě jen ve sedě a spokojeni jsou všichni.

Nahoře tančící skupina, dole ta odpočívající :)

Jak vidíte, některým se to líbilo, až oči přecházely :) Poté, co koncert skončil, jsme se stejně, jako včera odebrali ke stanovišti BB taxi nebo-li Bezbariérové taxi. Ochotní řidiči rozvezli naše mladé Nadějáky, až do místa bydliště, kde si je převzali rodiče. Za tuto službu, kterou jsme využívali každý den, musíme organizátorům Colours poděkovat!!

DEN třetí: V sobotu jsme se setkali v půl třetí na Karolíně před kinem, jdeme (tedy většina) zhlédnout film „Jurský svět“. Ti, kteří se nechtějí dívat na příšery z pravěku, půjdou do areálu Dolní oblasti Vítkovic. Poslechnou si nějaký ten koncert do doby, než se vrátí ostatní z kina a půjdou jim naproti. Potkáváme se přibližně ve čtvrt na šest a pomalu společně směřujeme k Radegast stage, protože zde

v 18:00 hod. začíná koncert Anety Langerové, na který se už všichni těšíme. Nakupujeme si pití a zaujímáme strategická místa, abychom dobře viděli a slyšeli. S Anetou společně zpíváme, tančíme. Každý si koncert užívá pěkně po svém. Vystoupení bylo skvělé, posouváme čas odjezdu Nadějáků domů, až na 20hod. Užíváme si ještě dobrot ve stáncích, děláme poslední fotky s Jackem Danielsem, domů se

nikomu nechce. Množí se dotazy, zda půjdeme příští rok znovu :) Mladí nadšení, doprovod „krapet“ unavený, a tak raději necháváme tuto otázku otevřenou. Na odvoz využíváme opět služeb BB taxi, řidiči už vědí, kam kdo jede, po dvou předchozích dnech mají trasu v malíčku. Tři dny s festivalem končí a my máme všichni spoustu zážitků, a to nejen těch hudebních. Zeptejte se, budeme Vám vyprávět.

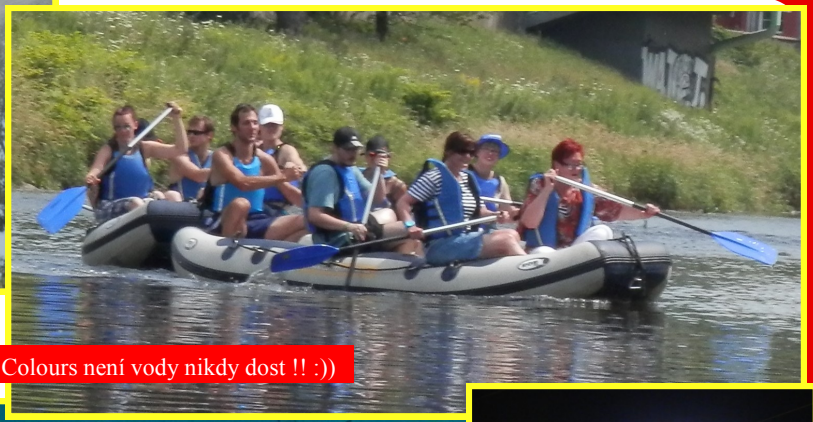

Na Colours není vody nikdy dost !! :))

V rytme hudby slovenské kapely

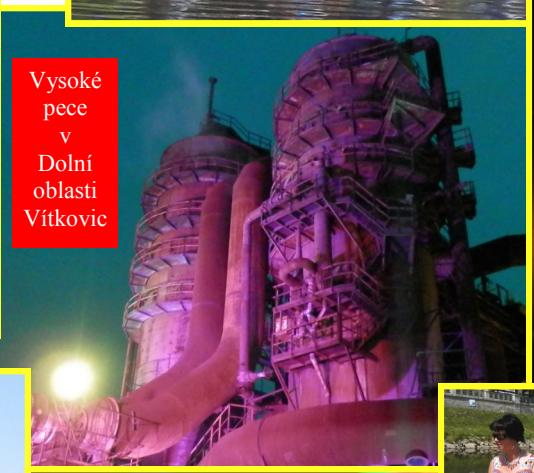

Vysoké pece v Dolní oblasti Vítkovic

Bolt Tower

Makáme … !!

Na plošině Bolt Toweru, raději nedívat dolů :)

Pozorný čtenář si jistě povšimnul, že v názvu našeho sdružení na titulní straně došlo ke změně. Písmena - o. s. - na začátku názvu byla změněna na písmena z. s. na konci. K této úpravě došlo z velmi prozaických důvodů. Vzhledem ke změnám, které jsou v Novém občanském zákoníku došlo ke zrušení pojmu "občanské sdružení - o. s". Zákon nově používá termín "spolek". Tohle označení se nám příliš nezamlouvalo. Nechtěli jsme být nějakým spolkem pivařů či skalničkářů, tedy nic proti nim, proto jsme využili druhé možnosti, kterou zákon připouští, a to **zapsaný spolek** se zkratkou - **z. s.** Tato písmena se uvádí na konci názvu organizace, je to podobné bývalému o. s., proto naše rozhodování v tomto případě bylo snadné.
S výše uvedenou novelou občanského zákoníku bylo nutné změnit i stanovy, a to celé završit doložením všech potřebných dokumentů k soudu pro úspěšné zapsání do rejstříku. Všechny semináře věnující se problematice převedení sdružení na spolky, kterých se členové výkonné rady zúčastnili, vedly k úspěšnému dokončení této agendy. V polovině července nám byl souden doručen dopis s informací, že po nabytí právní moci bude naše sdružení registrováno pod novým názvem: **NADĚJE pro všechny, z. s.**